

съ него, за да неразвали крѣпостьта ны: Антистенъ
 Философъ отвѣщавъ, и рече: Отъ какъ се е на-
 правила Атина, дрѣтъ Господарь не е а Свладда-
 валъ. Дарий царь Персидскій доходи и заградил а
 наоколо съ войската си, и а би, но нищо неможи
 да направи, само се върна празденъ и посраменъ.
 Дрѣтъ царь Персидскій Ксерксъ доходи съ голѣма си-
 ла, Сваче нито той можи нищо да направи, само
 побѣденъ се върна Отъ Атина, понеже на една рѣ-
 ка Македонска малко Стана да се оудави той, и
 войската му. Проче не треба ние като имаме така-
 ва сила, да се поклониме на синьтъ Філіпповъ.
 Диогенъ Философъ рече: Азъ преди три години
 ходихъ въ Стровътъ Олимпійскій. Тамо видѣхъ
 Александра чи доиде на играта, и оудраше копѣта,
 и тръсише чистьта си, и показа себеси перекон-
 никъ до токова, гдето го прославиха Господарите,
 и го търнаха переконникъ надъ сичките. Тамо на
 играта беше и Невесноу Философъ Олимпійскій, кой-
 то като видѣ Александра, рече на началниците:
 Голѣмъ знакъ виждамъ на синьтъ Філіпповъ! кой-
 то ще Свладдае сичка вселенна: выка го Философо
 и го търна на крѣпостьта да му се покланатъ сич-
 ките. Така ми се чини, О мъжю Атинейски! да
 вы совѣтввамъ, на Александра да не сѣдиме насре-
 ща, защо много е силенъ и юнакъ: Отъ истина
 младъ е, но зѣлъ име голѣмо на свѣтътъ, и има
 много множество войска. Подобрѣ ми се чини про-